

अधोऽनेण = अधोऽनम् $\hat{A}\check{C}$. \check{C} r. 8, 13, 25.
 अधोगत (अधस् + गत) adj. nach unten gegangen; untergegangen und zugleich sich verneigend Spr. 4245.
 अधोगमन (अधस् + ग \circ) n. das Hinuntergehen RĀGA-TAR. 3, 310. Senkung Schol. zu VS. PRĀT. 1, 31. 109.
 अधोज्ञानु streiche \check{C} AT. BR. 13, 8, 12 und lies KĀTJ. \check{C} r. 21, 4, 18.
 अधोनिहिका HĀ. 129.
 अधोदृष्टि (अधस् + दृ \circ) f. der Blick nach unten, — zur Erde (bei den Thieren) Verz. d. Oxf. H. 89, b, 33.
 अधोनयन (अधस् + न \circ) n. das Herunterbringen: अन्वयकृपां कण्ठा-
 द्योनयनम् MĪ. III, 59, b, 7.
 अधोनिलय (अधस् + नि \circ) m. Unterwelt, Hölle Spr. 2338.
 अधोपहास lies ein Spiel in den unteren Regionen d. i. Beischlaf.
 अधोवायु Schol. zu KĀTJ. \check{C} r. 1, 8, 28.
 अधोऽवेत्तिन् (अधस् + अ \circ) adj. nach unten —, zur Erde blickend Spr. 373.
 अध्यत् 1) BHĀSHĀP. 48. अन्वयत् ebend. — 2) b) Z. 3 lies 4, 31, 1 st. 1, 30, 1. Vgl. अन्वयत्. कोशा \circ , गता \circ , यूता \circ , सूदा \circ . आध्यत्य. — Sp. 137, Z. 11 lies c) st. b). — 3) n. Wahrnehmung BHĀSHĀP. 36. 149. — 4) अध्यत्नम् adv. vor den Augen: गुह्यणाम् in Gegenwart von PRAB. 104, 16. समत्नम् v. l.
 अध्यत्नैः (1. अधि + अ \circ , instr. von अत्त) adv. in die Nähe von, dicht zu — hin: तस्यै क्वाध्यत्नेन वज्राज \check{C} AT. BR. 11, 5, 4, 4.
 अध्यर्थ adj. (f. आ) Schol. zu VS. PRĀT. 1. 73. $\hat{A}\check{C}$. \check{C} r. 1, 2, 20. \circ का-
 र्म् absol. 19.
 अध्यर्थेऽ (अध्यर्थ + इ \circ) adj.: \circ र्थेऽ सोमसाम N. eines Sāman Ind. St. 3, 202, b.
 अध्यर्क्षणीय (1. अधि + अ \circ) adj. hoch in Ehren zu halten, hoher Ehrenwerth: आसन BHĀG. P. 2, 9, 16. = वरिष्ठ Schol.
 अध्यवसान (von सा, स्पति mit अद्यव) n. das Sichüberzeugen, Ueberzeugung, Gewinnung einer bestimmten Ansicht; hierher die u. अध्यवसाय stehende Stelle वाक्यार्थविचारणाध्यवसाननिर्वृत्ता (so wird gelesen) किं ब्रह्मत्वमिति: \check{C} AMK. zu BRAHMA-S. in WIND. SANCARA 108. SĀH. D. 16 (introsusception BALLANT.). लक्षणा साध्यवसाना (13, 18) oder साध्यवसानिका (13, 2) eine elliptische Ausdrucksweise, die leicht verstanden wird; z. B. श्रेतो (d. i. अश्वः) धावति, कुत्ताः (d. i. कुत्तधारिपुरुषाः) प्रविशति, कलिङ्गा (d. i. पुरुषः) युध्यति u. s. w.
 अध्यवसाय = अध्यवसान SĀMKAJAK. 3. 23 (= Kap. 2, 13). सो ऽध्यवसायो गवादिषु द्वयेषु यस्मात्प्रतिपत्तिः। एवमेतन्नान्यथा TATTVA. 3. SĀH. D. 693. KUALAJ. 38, b. VOP. 23, 17. 23. लक्षणा साध्यवसाया (vgl. u. अध्यवसान) PRATĀPAR. 9, b, 1. \circ भीरु der sich scheut zu einer bestimmten Meinung, zu einem bestimmten Entschluss zu gelangen HĪ. I, 163 (Spr. 1502). PAÑKĀT. III, 261 (Spr. 3476). 60, 6. Die Stelle वाक्यार्थविचारणा \circ ist zu streichen; vgl. u. अध्यवसान. Am Schluss ist zu lesen संभावनमतिस्त्वध्यवसायः.
 अध्यवसायिन् (wie oben) adj. sich zu Etwas entschliessend, unternehmend: साक्षाध्यव \circ Spr. 3422.
 अध्यवसिति (wie oben) f. = अध्यवसान; s. मिथ्या \circ .

अध्याएडा \check{C} ĀMKA. GRHJ. 4, 19, 1. = पर्पाफलिनी Schol.
 1. अध्यात्म vgl. oben u. अधिदैव.
 2. अध्यात्म Nir. 2, 20.
 अध्यात्मचिन्तामणि m. Titel einer Schrift HALL 112. \circ टीका ebend.
 अध्यात्मप्रदीपिका f. desgl. HALL 125.
 अध्यात्ममीमांसा f. desgl. HALL 119.
 अध्यात्मविद्योपदेशविधि m. desgl. HALL 103.
 अध्यात्मसुधातरंगिणी f. desgl. HALL 204.
 अध्यापक s. वाला \circ .
 अध्याय Z. 2 v. u. पञ्चाध्यायी ist subst. und bedeutet eine aus fünf Adhj. bestehende Sammlung.
 अध्यायिन्, अनध्यायिन् nicht studierend Spr. 3033. — Vgl. मृषाध्यायिन्. अध्यायिपणा f. Uebertragung \check{C} AMK. zu BRH. ĀR. UP. S. 133.
 अध्यास 3) Uebertragung, insbes. eine unrichtige Kap. 1, 153. Verz. d. Oxf. H. 230, a, 8. 10. PRAB. 71, 2. \check{C} AMK. zu BRAHMAS. S. 12. fgg. — 4) अध्यासे MBH. 13, 867 fehlerhaft für अभ्यासे (अभ्यासे), wie die ed. Bomb. (अभ्यासे) hat.
 अध्यासन n. Sitz, Aufenthaltsort BHĀG. P. 1, 19, 20.
 अध्यासभाष्य (अ \circ + भा \circ) n. Titel einer Schrift: \circ व्याख्या Verz. d. Oxf. H. 178, a, 34.
 अध्यासितव्य adj. zu übernehmen: अत्रभवतोः — भगवत्या प्राश्निकय-
 द्मध्यासितव्यम् MĀLAV. 13, 14.
 अध्यासिन् bewohnend, Bewohner Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 339, 16.
 अध्याहार 2) KUALAJ. 38, b. — 3) das Aufbürden. Zuschieben: अस्तो दोषस्याध्याहारो ऽभिशापः DURGA zu Nir. 7, 3.
 अध्याहारिणिलिपि f. Bez. einer Art Schrift (लिपि) LALIT. ed. Calc. 144, 9. मध्याहारिणी FOUCAUX.
 अध्याहार्य adj. zu ergänzen KULL. zu M. 1, 2.
 अध्युषिताश्च VP. 386, N. 24 (अध्यु \circ). — Vgl. ध्युषिताश्च, अन्वुषिताश्च. अध्युष्ट Z. 2 lies भुङ्ग. Das Wort ist, wie WEBER richtig erkannt hat, eine verfehlt Rückübersetzung von māgadh. अद्दु \circ d. i. अर्धचतुर्थ viertelhalb; vgl. WEBER, BHĀG. 425.
 अध्यूत 1) a) vgl. 1. ऊहू mit अधि. — 4) अध्यूत m. ein Sohn, mit welchem die Frau schon schwanger war, als sie heirathete (vgl. सेहाट, MBH. 13, 2616. 2625. fg. 2638 (überall अध्यूत die ältere, अध्यूत die neuere Ausg.). अध्यूत \circ dass. 2637. NILAK. erklärt: अध्यूतः। यस्य माता गर्भवत्येवोवा तादृशः.
 अध्येतव्य zu studiren, zu lesen M. 1, 103. Schol. zu VS. PRĀT. 8, 32. KULL. zu M. 1, 2. Davon nom. abstr. \circ त्वं n. das studirt-werden-Müssen Ind. St. 1, 73, 5.
 अध्येय = अध्येतव्य M. 2, 71. Verz. d. Oxf. H. 208, a, 42.
 अध्येषणा 1) Bitte, Aufforderung KULL. zu M. 1, 2.
 अध्येठ s. oben u. अध्यूत.
 अध्वग 1) पर्लोकाध्वग auf der Wanderung zur anderen Welt befindlich Spr. 4033. — 2) a) Wanderer. Spaziergänger (hinzuzufügen) Spr. 2588.
 अध्वगत \circ adj. einen Weg zurücklegend, wandernd AV. 13, 1, 36.
 अध्वन् 1) Weg so v. a. Wegemaass, Längenmaass, Länge Ind. St. 8,